

[Kirsten Lee]

hovedet vidste, at der var noget, der hed Thorotrast.

Både fru Pia Kjærsgaard og fru Ingerlise Koefoed har nogle forståelsesproblemer, og jeg vil prøve på at klargøre dem her i det følgende.

Det er vigtigt både af hensyn til befolkningens retssikkerhed og af hensyn til lægestandens omdømme, at Retslægerådet er uangribeligt og nyder befolkningens fulde respekt. Retslægerådet skal i visse tilfælde tage stilling til kollegers virke. Rådets afgørelse danner grundlag for eventuel strafferetlig tiltale mod kolleger.

Ikke så sjældent hører man anklager om, at Retslægerådet søger at beskytte den enkelte læge mod at blive draget til ansvar. Da Retslægerådet udelukkende er sammensat af læger, åbner det mulighed for, at rådet enten kan være for kritisk over for sine egne eller for overbærende, og fra et retligt synspunkt er begge dele lige uheldige. Det er flere år siden, at klager over f.eks. advokater blev behandlet af et råd, der alene bestod af advokater. I dag kan klager over advokater indbringes for Advokatklagenævnet, hvor kun halvdelen af medlemmerne er advokater.

Selv om Retslægerådet ikke er nogen klageinstans, fungerer det dog i realiteten på samme måde, hvad flere sager gennem de senere år illustrerer. Jeg tænker her på LSD, Gullev og – ej at forglemme – Thorotrast.

Det er rigtigt, hvad både fru Ingerlise Koefoed og fru Grethe Fenger Møller har været inde på, at Retslægerådet ikke er dømmende, men Retslægerådets udtalelser er, selv om de ikke er bindende, normgivende, og domstolene har traditionelt fulgt Retslægerådets indstillinger.

Årsberetningen har faktisk udgjort den eneste kilde til rådets virksomhed, og derfor er det helt uacceptabelt, at Rådet ikke har afgivet en årsberetning i over 20 år. Jeg er glad for, at justitsministeren har sagt, at der nu vil blive udgivet en årsberetning.

Sagsbehandlingen i Retslægerådet må naturligvis ikke være af en sådan varighed, at en sag forældes efter straffelovens regler, og hvis vi kan være sikre på det, hvilket justitsministeren var inde på, er det fint.

Rådets måde at arbejde på er tidrøvende. Det er også på nogle måder en uhensigtsmæssig procedure, at sagerne i Retslægerådet behand-

les ved cirkulation blandt medlemmerne. Medlemmerne bør mødes og drøfte sagerne. Jeg vil gerne præcisere, at naturligvis taler vi om et ekspertråd, men alligevel er der behov for at se nærmere på rådets sammensætning.

Flere har været inde på, at der kun er én kvinde ud af de 32 medlemmer og særligt tilfordsordnede. Det er betænkeligt ud fra et ligestillingssynspunkt, men det er også – hvad der er lige så galt – betænkeligt ud fra et retligt synspunkt. Jeg vil gerne henvise til en beretning fra 1977, som er forfattet af overlæge Hart Hansen. I den beskrives det, hvordan Retslægerådet i langt højere grad har betegnet kvinder som mere strafuegnede end mænd. Altså er det blevet skønnet, at kvinder hyppigere er sindssyge end mænd. En sådan vurdering kunne godt hænge sammen med, at rådet udelukkende bestod af mænd, da disse vurderinger blev lavet.

Retspsykiatriske sager optager en betydelig del af rådets arbejde, hvilket gør sådanne vurderinger endnu mere betænkelige.

Vi føler, at det er nødvendigt, at rådet får en bredere sammensætning. Flere kvinder skal med, og der skal også inddrages en jurist eller to, eventuelt en eller anden form for et lægt element. Men det vil vi gerne se på i udvalget.

Da loven om Retslægerådet blev vedtaget – og det er nu efterhånden næsten 30 år siden – blev det fremført af Vagn Bro i dette Ting, at man måske skulle overveje at lade en repræsentant for rådet møde i retten i særlig betydningsfulde sager. Det gør repræsentanter ikke i dag. Daværende justitsminister Hans Hækkerup var meget betænkelig ved en sådan procedure og henviste til, at så ville der være for stor en arbejdsbyrde for rådets medlemmer.

Jeg synes faktisk, at Vagn Bros spørgsmål har aktualitet også i dag, og det kan ikke være rimeligt, at menneskers retssikkerhed skal afhænge af Retslægerådets eventuelle arbejdsbyrde. Der bør være mulighed for, at retten kan afhøre medlemmer af Retslægerådet i retten i særlige sager.

Der er således efter Det Radikale Venstres mening mange gode grunde til, at Retslægerådet bliver moderniseret gennem en revision af loven om Retslægerådet. Det kunne ske ved, at der nedsættes et hurtigtarbejdende udvalg, som ikke overvejende består af læger, til at foretage en tilbundsgående undersøgelse af Retslægerådets sammensætning, kompetence, habilitets-